

Som alle ved, så betyder pinsepakken, at prisen på benzin igen vil stige den 1. januar, og det vil den også gøre de næste 3 år. Det er så spørgsmålet, om det kan opvejes af – som regeringen jo har sagt her i dag eller håber på – at tyskerne også vil sætte deres afgift op. Det er jo det, man har bygget hele pinsepakken på. Det lønlige håb er, at Tyskland, specielt Tyskland, også vil få deres skatter og afgifter til at stige, sådan så der ikke skulle blive så mange ubalancer.

Når vi så ser på, hvad det er folk køber syd for grænsen, så er det interessant at gennemgå den rapport, der netop er udkommet fra Institut for Grænsehandelsforskning. Den viser, at 70 pct. af de mennesker, der handler syd for grænsen, har øl med hjem i deres bagage. Derudover er der tale om køb af vin, spiritus, cigaretter og slik og meget andet.

Jeg synes også, at man skal være opmærksom på en anden gruppe, der er i stigning. Det er de erhvervsdrivende, der køber ind til eget forbrug og til videresalg i Danmark af eksempelvis slik. Jeg har fået oplyst på en konference, jeg var på forleden dag, at der er tale om et meget stærkt stigende misbrug, og jeg synes, at regeringen skal være opmærksom på dette problem.

Når vi dertil lægger, at 24-timers-reglen forsvinder med udgangen af år 2003, må man spørge sig selv: Hvorfor gør regeringen dog ingenting, for det er jo det, der er tilfældet? Det konservative Folkeparti mener, at problemet kan løses rimelig enkelt ved, at man ser på øl-afgifterne. Sagen er jo den, at der sælges mere end 100 mio. liter øl syd for grænsen, og det er på godt dansk 300 mio. bajere, svarende til 20 pct. af totalforbruget i Danmark. Det er naturligvis et fuldstændig uacceptabelt tal, og vi vil gerne give regeringen det råd, at den kunne løse en meget stor del af grænsehandelsproblemerne ved at fjerne afgiftsforskellen på øl mellem Danmark og Tyskland.

Tilbage vil der kun være momsforskellen, og den tror jeg ikke vil give væsentlige incitamenter til at lægge forbruget i Tyskland i stedet for i Danmark. Omvendt ville det betyde, at mosen ville komme ind i Danmark, og jeg er rimelig sikker på, at sammenlignet med det merforbrug, der er af andre varer syd for grænsen, ville balancen ikke være helt skæv. Det Konservative Folkeparti opfordrer i hvert fald regeringen til at tage fat her og nu, og ikke vente til år 2003, for så kan skaden være sket ikke mindst for de-

tailhandelen, der i dag mærker grænsehandelen helt op i Vejle- og Århusområdet.

Jeg kan røbe, at jeg var til noget, der hedder Skattens Dag, som Skatteankenævnene arrangerer. Det var i lørdags i Ålborg, og da jeg nævnte problemet her og sagde, at det var noget, der foregik i Århus, så skreg de alle sammen af grin – der er flere, der kan huske det – for de sagde, at deroppe drak de også stort set kun øl uden dansk beskatning. Så det er altså et større problem, end vi synes, regeringen gør det til. Men det er jo også med i den dagsorden, vi har været med til at stille.

Den anden del af forespørgslen, forespørgsel to, F 17, er jo en forespørgsel, hvor vi står over for ganske andre problemer, idet den stigende internationalisering betyder, at det danske skattesystem ikke på længere sigt vil kunne bevares i den form, det har i dag.

Jeg har noteret mig mange spændende artikler i pressen i den seneste tid om det. Jeg har også noteret mig det socialdemokratiske skatteudvalgs meninger om det, og synes, at det er en spændende debat, vi er i gang med, hvor jeg ikke synes, det går så meget på, om vi kan genere hinanden – hvem kan skaffe ny dækning for den ene og den anden afgift – men mere er en principiel debat om, hvor vi går hen. Udgangspunktet for den diskussion kan ikke være andet, end at Danmark har verdens højeste skattetryk, og man kunne selv som konservativ have den overvejelse, om ikke skattepolitikken burde være en del af EU-politikken, for det kan ikke gå værre, end det gør i dag, set med danske skatteborgeres øjne. Jeg skal skynde mig at tilføje, at det ikke er vores politik, men vi har været fristet til tankegangen.

Et af de problemer, vi står over for, er, at det danske skattesystem ikke er gearret til den internationalisering, der foregår. Vi er grundlæggende meget forskellige i vores skatteopkrævningsformer sammenlignet med de lande, vi normalt sammenligner os med, og de lande, der er inden for EU. Jeg kan bare nævne to eksempler:

Hvordan ser vi på det, når vi diskuterer hele IT-udviklingen? Er vi parat til denne udvikling? Kan vi tilpasse os den? Vi kan spørge os selv: Hvad vil der ske, hvis bilimportørerne vinder den sag, de har rejst ved EF-Domstolen, om at de danske registreringsafgifter ikke er EU-medholdelige? Hvad er konsekvenserne da?

Ser vi på den generelle politik på skatteområdet, er der kun ét område, hvor vi virkelig